

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Ivo Conf. 19. Maii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

Deum semper attendere tamquam proprium non modo adiutorem, sed etiam inspectorem. S. Bern. ser. 5, super Qui Hab.

S. IVO CONF. 19. Maii.

Hic ille inter Iurisconsultos Phœnix, Ivo est, pauperum advocatus. His ille linguam suam non vendere, sed eorum causam beneficiis sibi emere. Hinc quotidie hospitio eos suscipere, pedibus aquam affundere, mensæ suæ convivas adhibere; de victu ac vestitu, quò illis adderet, sibi demere, & ne decessent, qui patrem vocarent, binos conjuges unâ cum IV. liberis domus suæ in IX. annum alere: ut planè penum IVONIS pauperum posses sinum appellare. Ipse interim tam infedus, quàm in alios benignus, corpus cilicio affligere, somnum humi capere, inter preces septem ipsos dies sine cibo persistere, jejunia legibus Christianis imperata panè & aquâ transigere. Talis igitur Advocatus quid mirum si orationi suæ semper Cælites habuit faventes? Hi certè panem, qui unus suppetebat, in pauperes dispensanti, tres alios submisere: hi excrecere sæpè stipem exiguam fecerunt, ut bene multis sufficeret. Ipse CHRISTVS, mendicum præferens, mensæ illius (Superi, qualis hospes!) assidere, & abiturus bene precari voluit. Inde ille jam medicus etiam omnes passim morbos pellere, flammâ precibus extinguere, crucis signo per aquas sibi viam facere, demum fati sui non ignarus, stramentis incubare, & morienti, quem manu tenebat, CHRISTO immo-
 ti, ut ante hominum semper, ita etiam tunc ante DEI tribunal victor. Tam bonâ, ô Iurisconsulti, pauperum est causa! Ex Surio.

Non memini me legisse malâ morte mortuû, qui libenter

benter opera charitatis exercuit : habet enim multos intercessores, & impossibile est multorum preces non exaudiri. S. Hier. Ep. ad Nepot.

S. DVNSTANVS EP. 19. Maij.

INter Angelos, quos Anglia genuit, etiam DVNSTANVM numera, cui serum fuit, miracula incunis inchoare; nosci prius, quam nasci voluit. Mater eo gravida Purificatæ Virginis die Numini supplicabat: cum repente extinctis occultâ vi templi facibus, tota urbs cohorrui. Paulo post diviniior ignis, rectâ ad DVNSTANI parentem delapsus, ejus cereum accendit, unde reliqui lumen mutuati matrem novi sideris consalutarunt. Confirmavit postea omen Angelus, qui delatum in templum puellum ad omnes Aras circumduxit, futurum pollicitus, uti ejus operâ Religio resoreret. Eas spes paulò post morbus labefactavit. Adstabant amici animam agentis, cum ille repente lectulo exiliens, ad templum intempestâ nocte properavit. Eam pietatem cum Stygii canes allatrarent, puer audaciâ Cerberorum virgula compescuit. Templo exclusum Angeli ad aram subvexerunt, ubi postridie sopitum familiares reperere. Hæc præludia fuere crescentium cum ætate virtutum, quarum reliquas usû, castitatem etiam voto firmavit, quæ illum Reginæ virginum ita conciliavit, ut eidem jam Episcopo cum choro virginum obviam processerit. Iam ipse Dei Filius DVNSTANI acta probavit. Nam cum ejus de Monachis in Canonicorum locum sufficiens sanctioni intercederetur, Crucifixi imago palam hanc vocem misit: Non fiet: Iudicatis bene, mutaretis non bene. Ad cælum vocatus negavit, se nisi populum
allo.